

Maar bovenal was Mr. W. A. Mees een voortreffelijk burger van Rotterdam. In een raadslidmaatschap van 22 jaren (12 Juli 1897–2 September 1919) heeft hij de publieke zaak gediend. Niet door bij elke gelegenheid te spreken, maar door de innerlijke waarde van hetgeen hij, wanneer hij sprak, op den voorgrond bracht, was hij in den Raad een afgevaardigde der burgerij in haar geheel, naar wien geluisterd werd, wiens stem gezag had. En meer nog dan in de openbare zittingen van den Gemeenteraad deed zijn invloed zich binnenskamers gelden in de commissie voor de Financiën, in die voor de Ziekenhuizen en in die voor den Raadhuisbouw.

Buitendien deed hij zich kennen als een van de beste burgers van Rotterdam door de wijze, waarop hij zijn krachten gaf aan velerlei Rotterdamsche instellingen zoowel op het gebied van handel, scheepvaart en nijverheid als op het terrein van spaarwezen, philanthropie, ziekenverpleging, armenzorg, onderwijs en volkshuisvesting. Ruim was het veld van zijn arbeid; groot was het nut van zijn werken. „Waar hij werkte, was hij een steunpilaar” – zoo werd aan zijn baar door Rotterdam's Burgemeester verklaard – „door het heengaan van Mr. W. A. Mees is Rotterdam armer geworden”.

Voorbeeldig arbeidde hij als firmant van R. Mees & Zoonen.

Het komt mij voor, dat ik mij in hooge mate aan onbescheidenheid zou schuldig maken, zoo ik niet den spreker van 19 September – immers zelf deelgenoot in R. Mees & Zoonen – hier aan het woord zou laten. Zijn juist getroffen teekening mag ik wel met instemming begroeten; haar aanvullen, laat staan verbeteren kan ik zeer zeker niet.

Ik veroorloof mij dus te dezer plaatse de gevoelvolle woorden van Mr. R. Mees volledig over te nemen:

„Ik mag nog wel een enkel woord zeggen over „het kantoor”, dat voor oom Wijnand zooveel beteekend heeft en waarvoor hij zooveel beteekend heeft.

Hij hoorde thuis in een familiezaak. Ook in een zaak een traditie te hebben, en dan een traditie, die aansloot bij familietrekken, paste bij zijn aard.